

des af bestemmelsen i § 13, stk. 2. Den sælgende virksomhed vil altid have interesse i, at fakturaen udskrives så hurtigt som muligt med henblik på endelig betaling, selv om der er modtaget a conto-betalinger, som det bl. a. finder sted ved leverancer af komplette anlæg. I reglen er fakturerings- og bogholderifunktioner adskilt, og det vil virke administrativt besværligt, såfremt man inden faktureringen skal undersøge, hvad der er betalt a conto. Det foreslås, at denne bestemmelse udgår.

Ad § 14.

Det understreges, at de administrative fordele ved merværdiafgiften reduceres væsentligt, hvis der skulle blive tale om mere end én afgiftssats.

Ad § 15.

Det bemærkes, at rådet finder det væsentligt, at indgående afgift kan fradrages i den afgiftsperiode, i hvilken anskaffelsen finder sted, og ikke f. eks. i takt med afskrivningerne.

Ad § 16, stk. 3.

I redegørelsen nævnes, at det vil være „urimeligt“, hvis den betalte afgift for repræsentation og gaver (pkt. e) kan medregnes til den indgående afgift. Industrirådet må understrege, at der vil være tale om en „urimelig“ forskelsbehandling mellem danske og udenlandske producenter, hvis denne afgift ikke kan medregnes i indgående afgift. Også udenlandske fremstillingsvirksomheder afholder udgifter til repræsentation og gaver, men det er ikke i lovforslaget foreslået, at der i den anledning skal betales udligningsafgift for importerede varer. Foruden denne principielle indvending må rådet gøre opmærksom på, at der, hvis det foreslåede opretholdes, også vil blive tale om betydelige administrative problemer, fordi grænsen mellem repræsentation og gaver på den ene side og andre salg fremmende foranstaltninger på den anden side er flydende.

Tilsvarende betragtninger kan gøres gældende vedrørende driften af de i pkt. d nævnte institutioner.

Ad §§ 17-18.

Rådet ønsker at understrege, at den betalte afgift i forbindelse med det i virksomheden ansatte personales tjenstlige køretøjer, transportomkostninger samt f. eks. postforsendelser m. v. i praksis ofte ikke vil fremgå af de kvitteringer og udgiftsbilag, der foreligger. Rådet tillader sig at henstille, at der gives adgang til fradrag for indgående afgift på disse områder på grundlag af den samlede kontoopgørelse i virksomhedens handelsregnskab.

Ad § 20, stk. 1.

Den i § 20 fastsatte frist for angivelse til toldvæsenet af den afgiftspligtige omsætning bliver af flere medlemsvirksomheder karakteriseret som lovlig kort, og en forlængelse er derfor ønskværdig.

Ad § 20, stk. 3.

Bestemmelsen i § 20, stk. 3, er ny i forhold til lovskitse, der var indeholdt i „Redegørelse vedrørende merværdiafgift“. Bestemmelsen er medvirkende til at lette det likviditetsproblem, som mange eksportvirksomheder bliver udsat for. Imidlertid kan det med sikkerhed forudses, at det i et begrænset antal virksomheder — ikke mindst virksomheder med lang produktionstid — vil være en anselig likviditetsbelastning, man udsættes for. Det vil kunne lette disse virksomheders vanskeligheder, hvis der i specielle tilfælde er mulighed for at bevilge en endnu kortere afgiftsperiode, eventuelt a conto-afregning.

Ad § 25.

Industrirådet tillader sig at gå ud fra, at bestemmelsen om byggegodtgørelse også finder anvendelse ved anskaffelse af de i § 16, stk. 3 b og d, nævnte bygninger.

Ad § 37, stk. 1.

Selv om domspraksis tilsiger, at afgiften for de i § 37, stk. 1, omhandlede leverancer kan overvæltet på køberen, vil det — for at undgå tvivlstilfælde — være en fordel, såfremt det i loven udtrykkeligt anføres, at køberen er pligtig at betale afgiften, selv om leverancen er bestilt og eventuelt også betalt før lovens ikrafttræden.